

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2010

Julkaistu Helsingissä 29 päivänä heinäkuuta 2010

N:o 688—690

SISÄLLYS

N:o		Sivu
688	Laki kiinnitysluottopankkitoiminnasta	2385
689	Laki Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta	2397
690	Laki merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä	2398

N:o 688

L a k i

kiinnitysluottopankkitoiminnasta

Annettu Naantalissa 16 päivänä heinäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään oikeudesta harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa sekä tällaiselle toiminnalle asetettavista vaatimuksista ja niiden noudattamisen valvonnasta.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kiinnitysluottopankkitoiminnalla* liike-toimintaa, jossa lasketaan liikkeeseen tässä laissa tarkoitettuja vakuudellisia joukkovelkakirjalainoja; kiinnitysluottopankkitoimintana ei kuitenkaan pidetä sellaista liiketoi-

mintaa, jossa lasketaan liikkeeseen ainoastaan sellaisia joukkovelkakirjalainoja, joilla ei ole muuta vakuutta kuin julkisyhteisön antama takaus;

2) *kiinteistövakuudellisella luotolla*:

a) luottoa, jonka vakuutena on pääasiassa asumiskäyttöön tarkoitettuun maakaaren (540/1995) 16 luvun 1 §:n tai 19 luvun 1 §:n mukaan kiinnityskelpoiseen kohteeseen vahvistettu kiinnitys tai asunto-osakeyhtiölain (1599/2009) 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettun asunto-osakeyhtiön osakkeet tai niihin rinnastettavat osakkeet, osuudet tai asumisoikeus taikka edellä lueteltuihin vakuuksiin rinnastettava Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa sijaitseva vakuus (*asunto-luotto*); ja

b) luottoa, jonka vakuutena on liike- tai toimistokäyttöön tarkoitettun maakaaren 16 luvun 1 §:n tai 19 luvun 1 §:n mukaan kiinnityskelpoiseen kohteeseen vahvistettu kiinnitys, liike- tai toimistotilojen hallintaan oikeuttava asunto-osakeyhtiön tai keskinäisen kiinteistöosakeyhtiön osake taikka edellä lueteltuihin vakuuksiin rinnastettava Euroopan talousalueeseen kuuluvassa valtiossa sijaitseva vakuus (*liikekiinteistöluotto*);

3) *julkisyhteisöluotolla* luottoa, joka on myönnetty Suomen valtiolle, suomalaiselle kunnalle tai muulle sellaiselle julkisyhteisölle, joka luottolaitostoinnasta annetun lain (121/2007) 58 §:ssä säädettyä menetelmää käytettäessä saadaan rinnastaa Suomen valtioon ja suomalaiseen kuntaan ja luottoa, jonka täytenä vakuutena on tässä kohdassa tarkoitettun julkisyhteisön takaus tai saaminen tällaiselta julkisyhteisöltä;

4) *väliluotolla* luottoa, jonka kiinnitysluottopankki on myöntänyt talletuspankille tai luottoyhteisölle 8 §:ssä säädetyin ehdoin;

5) *katetulla joukkolainalla* joukkovelkakirjalainaa, jonka vakuutena on tämän lain säännösten mukaisesti joukkolainarekisteriin merkitty kiinteistövakuudellinen luotto tai julkisyhteisöluotto;

6) *kiinnitysluottopankilla* luottolaitostoinnasta annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua osakeyhtiömuotoista luottolaitosta, joka ei harjoita muuta liiketoimintaa kuin kiinnitysluottopankkitoimintaa;

7) *talletuspankilla* luottolaitostoinnasta annetun lain 9 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta;

8) *luottoyhteisöllä* luottolaitostoinnasta annetun lain 11 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta;

9) *liikkeeseenlaskijalla* kiinnitysluottopankkia taikka talletuspankkaa tai luottoyhteisöä, jolla on oikeus harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa.

3 §

Muu sovellettava lainsäädäntö

Kiinnitysluottopankkiin sovelletaan osakeyhtiölakia (624/2006), liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annettua lakia (1501/2001) ja luottolaitostoinnasta annettua lakia, jollei tässä laissa toisin säädetä.

4 §

Valvonta

Tämän lain ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamista valvoo Finanssivalvonta.

2 luku

Kiinnitysluottopankki

5 §

Kiinnitysluottopankin toimilupa

Kiinnitysluottopankin toimilupa voidaan myöntää luottolaitostoinnasta annetun lain 8 §:ssä tarkoitettulle luottolaitokselle, joka täyttää tässä laissa säädetyt edellytykset.

6 §

Toiminimi

Ainoastaan kiinnitysluottopankki saa käyttää toiminimessään tai muuten toimintaansa osoittamaan sanaa kiinnitysluottopankki.

7 §

Sallittu liiketoiminta

Kiinnitysluottopankki ei saa harjoittaa muuta liiketoimintaa kuin myöntää ja hankkia omistukseensa kiinteistövakuudellisia luottoja, väliluottoja ja julkisyhteisöluottoja sekä harjoittaa tällaiseen liiketoimintaan läheisesti liittyvää toimintaa. Kiinnitysluottopankki ei saa omistaa muita kuin sellaisia kiinteistöjä, osakkeita ja osuuksia, joiden omistaminen on kiinnitysluottopankin liiketoiminnan kannalta tarpeellista.

Kiinnitysluottopankin varoja saadaan sen lisäksi, mitä 1 momentissa säädetään, sijoittaa ainoastaan sellaisiin saamisiin, joihin luottolaitostoiminnasta annetun lain 58 §:ssä säädettyä menetelmää käytettäessä saadaan soveltaa 0 tai 20 prosentin riskipainotusta, sekä muihin arvopaperimarkkinalain (495/1989) 1 luvun 2 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettuihin sellaisiin arvopapereihin, jotka ovat viimeksi mainitun lain 1 luvun 3 §:ssä tarkoitettuja pörssi- tai markkina-arvopapereita, sekä näihin rinnastettaviin ulkomaisiin arvopapereihin.

Kiinnitysluottopankki saa kuitenkin omistaa sellaisia kiinteistöjä sekä asunto- ja kiinteistöosakeyhtiön osakkeita ja osuuksia, jotka ovat joutuneet kiinnitysluottopankin haltuun maksamatta jääneen saamisen vakuutena.

8 §

Väliluotto

Kiinnitysluottopankki saa myöntää talletuspankille tai luottoyhteisölle luottoa seuraavin ehdoin (*väliluotto*):

1) väliluotto merkitään kiinnitysluottopankin joukkolainarekisteriin ja katettujen joukkolainojen vakuudeksi joukkolainarekisteriin merkitään väliluoton velallisen kiinteistövakuudellisia luottoja tai julkisyhteisöluottoja 12—14 ja 16 §:ssä säädettyjen vakuusvaatimusten mukaisesti;

2) kiinnitysluottopankilla tai sen konkursipesällä on oikeus saada joukkolainarekiste-

riin merkitystä väliluoton perusteella vakuutena olevasta kiinteistövakuudellisesta luotosta tai julkisyhteisöluotosta maksu luovutamalla luotto tai perimällä luotto sen ehtojen mukaisesti katetun joukkolainan eräännyttyä tai kiinnitysluottopankin selvitystilaan tai konkurssiin asettamisen jälkeen;

3) joukkolainarekisteriin merkittyihin väliluoton velallisen omaisuuseriin sovelletaan, mitä takauksesta ja vierasvelkapanttauksista annetun lain (361/1999) 28—30 §:ssä säädetään takauksesta ja 40 §:ssä säädetään vierasvelkapanttauksista, kuitenkin siten, että väliluoton velallisen mahdollinen takautumissaatava on ensisijaisesti kuitattava väliluottoa vastaan;

4) kiinnitysluottopankilla on oikeus käyttää väliluottoon perustuvia suorituksia yksinomaan katetuista joukkolainoista aiheutuvien velvoitteiden maksuun väliluoton velallisen vakuudeksi merkityn kiinteistövakuudellisen luoton tai julkisyhteisöluoton maksusta tai luovutuksesta aiheutuvaan takautumissaatavaa vastaan, kunnes kaikki siihen kohdistuvat katetut joukkolainat on täysin maksettu; ja

5) väliluoton perusteella vakuudeksi joukkolainarekisteriin merkitty kiinteistövakuudellinen luotto ja julkisyhteisöluotto voidaan poistaa rekisteristä ja vapauttaa väliluoton velalliselle ainoastaan samassa suhteessa kuin väliluoton pääomaa on lyhennetty.

Kiinnitysluottopankki ei saa ilman Finanssivalvonnan lupaa luovuttaa eikä pantata väliluottoa eikä sitä saa ulosmitata kiinnitysluottopankin velasta eikä siihen kohdistaa turvaamistointa. Kiellon vastainen luovutus tai panttaus on tehoton.

9 §

Sulautuminen, jakautuminen ja liiketoiminnan luovutus

Kiinnitysluottopankki voi sulautua toiseen kiinnitysluottopankkiin taikka talletuspankkiin tai luottoyhteisöön, joka on saanut 10 §:ssä tarkoitettun luvan. Jakautumisessa ja liiketoiminnan luovutuksessa kiinnitysluottopankki voi siirtää 12 §:ssä tarkoitettua omai-

suuttaan toiselle kiinnitysluottopankille, talletuspankille tai luottoyhteisölle.

3 luku

Kiinnitysluottopankkitoiminta

10 §

Kiinnitysluottopankkitoiminnan luvanvaraisuus

Finanssivalvonta voi myöntää hakemuksesta talletuspankille tai luottoyhteisölle, joka täyttää tässä laissa säädetty ehdot, luvan kiinnitysluottopankkitoimintaan. Muu kuin tässä momentissa tarkoitettun luvan saanut talletuspankki tai luottoyhteisö taikka 5 §:ssä tarkoitettun toimiluvan saanut kiinnitysluottopankki eivät saa harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa eivätkä käyttää liikkeeseen laskemistaan joukkovelkakirjalainoista nimitystä katettu joukkolainana taikka siihen sekoitettavissa olevaa nimitystä.

Hakijan on toimitettava Finanssivalvonnalle yhtiöjärjestyksensä tai toimintaa koskevien sääntöjensä lisäksi selvitys:

1) siitä, että kiinnitysluottopankkitoimintaa harjoitetaan tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten mukaisesti;

2) kiinnitysluottopankkitoimintaa koskevista liiketoimintasuunnitelmistaan;

3) siitä, että luottolaitoksen toiminta on vakaata ja että sen taloudellinen asema ja toimintakyky riittävät turvaamaan katettujen joukkolainojen takaisinmaksun;

4) siitä, että hakijalla on kiinnitysluottopankkitoiminnan edellyttämä ammattitaito ja asiantuntemus;

5) siitä, että hakijan riskienhallinta- ja valvontamenetelmät ovat kiinnitysluottopankkitoiminnan edellyttämällä tasolla;

6) vakuuksien arvostamista koskevista periaatteista ja menettelytavoista; ja

7) siitä, että hakijan joukkolainarekisteri täyttää säädetty vaatimukset.

Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä lupamenettelystä.

11 §

Kiinnitysluottopankkitoiminnan valvonta

Tämän lain mukaista kiinnitysluottopankkitoimintaa valvoo Finanssivalvonta. Finanssivalvonnalla on oikeus antaa määräyksiä kiinnitysluottopankkitoimintaa koskevasta riskienhallinnasta ja sisäisestä valvonnasta.

Jos kiinnitysluottopankkitoimintaan luvan saaneen talletuspankin tai luottoyhteisön toiminta ei täytä tämän lain säännöksiä tai Finanssivalvonnan myöntämän luvan ehtoja, Finanssivalvonnan on asetettava määräaika, jonka kuluessa luvan saaneen talletuspankin tai luottoyhteisön on täytettävä Finanssivalvonnan asettamat vaatimukset. Jos vaatimuksia ei täydetä määräajassa, Finanssivalvonta voi peruuttaa talletuspankin tai luottoyhteisön luvan kiinnitysluottopankkitoiminnan harjoittamiseen.

4 luku

Vakuudet

12 §

Katetun joukkolainan vakuudet

Katettujen joukkolainojen vakuutena ovat yhtäläisesti kaikki 20 §:ssä tarkoitettuun joukkolainarekisteriin katettujen joukkolainojen vakuudeksi merkityt kiinteistövakuudelliset luotot, julkisyhteisöluotot sekä 15 §:n mukaiset täytevakuudet, jollei vakuuksia ole merkitty rekisteriin yksilöidyn katetun joukkolainan vakuudeksi.

Liikkeeseenlaskija ja väliluoton velallinen eivät saa ilman Finanssivalvonnan lupaa luovuttaa eivätkä pantata katettujen joukkolainojen vakuuksina olevia kiinteistövakuudellisia luottoja ja julkisyhteisöluottoja. Kiellon vastainen luovutus tai panttaus on tehoton. Luottoasiakirjaan tai tietojärjestelmään, jossa kiinteistövakuudellisia luottoja ja julkisyhteisöluottoja hallinnoidaan, on tehtävä merkintä siitä, että luotto on annettu katetun joukkolainan vakuudeksi.

Liikkeeseenlaskijan tai väliluoton velallisen katetulle joukkolainalle tämän lain mukaan antama rekisteriin merkitty vakuus ei peräydy takaisinsaannista konkurssipesään annetun lain (758/1991) 14 §:n perusteella.

13 §

Vakuuden valuutta

Katetun joukkolainan 20 §:ssä tarkoitettuun joukkolainarekisteriin merkityn vakuuden on oltava saman valuutan määräinen kuin katettu joukkolaina. Tätä pykälää sovellettaessa otetaan huomioon myös katettujen joukkolainojen ja niiden vakuutena olevien varojen suojaamiseksi tehdyt johdannaissopimukset.

14 §

Kiinteistövakuudellista luottoa ja sen vakuutta koskevat vaatimukset

Katetun joukkolainan vakuudeksi otettava kiinteistövakuudellinen luotto ei saa ylittää vakuutena olevien osakkeiden tai kiinteistön käypää arvoa. Käypä arvo on arvioitava hyvän kiinteistönarviointitavan mukaisesti noudattaen Finanssivalvonnan luottolaitoksen vakavaraisuuden hallinnasta ja luottoriskien hallinnasta antamia määräyksiä. Liikekiinteistöluottojen ja yli kolmen miljoonan euron suuristen asuntoluottojen vakuutena olevista osakkeista ja kiinteistöistä on hankittava kiinteistörahastolaissa (1173/1997) tarkoitettu riippumattoman ja ulkopuolisen Keskuskaupakamarin hyväksymän kiinteistönarvioitsijan lausunto.

Liikkeeseenlaskijan on säännöllisesti seurattava ja tarkistettava vakuutena olevien osakkeiden tai kiinteistöjen arvo Finanssivalvonnan luottolaitoksien vakavaraisuusvaatimuksista ja luottoriskien hallinnasta antamien määräysten mukaisesti.

Jos katetun joukkolainan vakuudet eivät täytä tämän lain vaatimuksia, Finanssivalvonnan on asetettava määräaika, jonka kuluessa liikkeeseenlaskijan on hankittava lisää lain-

mukaisia vakuuksia. Jos liikkeeseenlaskija ei asetetussa määräajassa täytä vakuuksia koskevia vaatimuksia, Finanssivalvonta voi peruuttaa liikkeeseenlaskijan luvan kiinnitys-luottopankkitoimintaan.

15 §

Täytevakuudet

Katetun joukkolainan vakuutena voidaan väliaikaisesti käyttää seuraavia täytevakuuksia:

1) valtion, kunnan tai muun julkisyhteisön tai muun kuin liikkeeseenlaskijan kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan luottolaitoksen liikkeeseen laskemia joukkovelkakirjoja ja muita velkasitoumuksia;

2) edellä 1 kohdassa tarkoitettujen julkisyhteisön tai luottolaitoksen antamaa omavelkaista takausta;

3) muun kuin liikkeeseenlaskijan kanssa samaan rahoitus- ja vakuutusryhmittymien valvonnasta annetussa laissa (699/2004) tarkoitettuun ryhmittymään kuuluvan vakuutusyhtiön antamaa luottovakuutusta;

4) liikkeeseenlaskijan omia Suomen Pankkiin tai talletuspankkiin tallettamia varoja; jos liikkeeseenlaskija on talletuspankki, talletus ei saa olla liikkeeseenlaskijan kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvassa talletuspankissa.

Täytevakuuksia voidaan väliaikaisesti käyttää sellaisissa tilanteissa, joissa:

1) kiinteistövakuudellisia luottoja tai julkisyhteisöluottoja ei ole ehditty myöntää tai rekisteröidä katetun joukkolainan vakuudeksi; tai

2) vakuuksien kokonaismäärä ei muutoin täytä 16 tai 17 §:ssä mainittuja ehtoja.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen täytevakuuksien määrä saa olla enintään 20 prosenttia kaikkien rekisteriin merkittyjen vakuuksien yhteenlasketusta määrästä kuitenkin siten, että saamiset luottolaitoksilta eivät ylitä 15 prosenttia vakuuksien yhteenlasketusta määrästä. Finanssivalvonta voi liikkeeseenlaskijan hakemuksesta erityisestä syystä antaa luvan poiketa määräajaksi ensiksi mainitusta rajoituksesta.

16 §

Vakuuksien kokonaismäärää koskevat vaatimukset

Katettujen joukkolainojen vakuuksien kokonaismäärään lasketaan sovellettaessa tämän pykälän ja 17 §:n säännöksiä:

1) enintään 70 prosenttia kunkin asunto- luoton vakuutena olevien osakkeiden tai kiinteistön käyvästä arvosta;

2) enintään 60 prosenttia kunkin liikekiinteistöluoton vakuutena olevien osakkeiden tai kiinteistön käyvästä arvosta; sekä

3) julkisyhteisöluottojen ja täytevakuuksien kirjanpitoarvo.

Vakuuksien kokonaismäärään ei lasketa väliluottoja eikä sellaisia joukkolainarekisteriin merkittyjä luottoja, jotka on Finanssivalvonnan määräysten mukaan kirjattava järjestämättömiksi luotoiksi.

Katettujen joukkolainojen vakuuksien kokonaismäärän on arvoltaan jatkuvasti ylitettävä katettujen joukkolainojen yhteenlaskettu jäljellä oleva pääoma.

Katettujen joukkolainojen vakuuksien kokonaismäärän on nykyarvoltaan jatkuvasti ylitettävä vähintään kahdella prosentilla katetuista joukkolainoista aiheutuvien maksuveloitteiden yhteenlaskettu nykyarvo. Vakuuksien kokonaismäärään lasketaan väliluoton velallisten joukkolainarekisteriin merkityt kiinteistövakuudelliset luotot ja julkisyhteisöluotot. Kiinteistövakuudellisten luottojen nykyarvoa laskettaessa maksusuoritukset otetaan huomioon siinä suhteessa kuin kyseiset luotot lasketaan vakuuksien kokonaismäärään. Vakuuksien kokonaismäärää laskettaessa otetaan huomioon myös katettujen joukkolainojen ja niiden vakuutena olevien varojen suojaamiseksi tehdyt joukkolainarekisteriin merkityt johdannaissopimukset. Finanssivalvonta voi antaa tarkempia määräyksiä nykyarvon laskennasta.

Vähintään 90 prosenttia vakuuksien kokonaismäärän arvosta on oltava asunto- tai julkisyhteisöluottoja tai täytevakuuksia, jollei joukkovelkakirjalainan ehdoissa toisin määrätä.

Katettujen joukkolainojen vakuudeksi joukkolainarekisteriin on merkittävä väliluoton velallisen kiinteistövakuudellisia luottoja tai julkisyhteisöluottoja siten, että vakuudeksi merkittyjen luottojen vakuuksien kokonaismäärään laskettava arvo ylittää jatkuvasti väliluoton pääoman määrän.

17 §

Maksuvalmiutta koskevat vaatimukset

Liikkeeseenlaskijan on huolehdittava siitä, että katettujen joukkolainojen jäljellä oleva keskimääräinen laina-aika ei ole pitempi kuin 20 §:ssä tarkoitettuun joukkolainarekisteriin merkittyjen luottojen jäljellä oleva keskimääräinen laina-aika.

Liikkeeseenlaskijan on lisäksi huolehdittava siitä, että vakuuksien kokonaismäärään laskettavista varoista minkä tahansa 12 peräkkäisen kalenterikuukauden jakson aikana kertyvien korkojen yhteenlaskettu määrä riittää kattamaan samana aikana katettujen joukkolainojen haltijoille maksettavien korkojen ja johdannaissopimusten vastapuolille maksettavien maksujen yhteenlasketun määrän. Edellä tässä momentissa säädetty koskee myös katettujen joukkolainojen ja niiden vakuutena olevien varojen suojaamiseksi tehtyjä johdannaissopimuksia. Ennen kiinnitysluottopankin tai väliluoton velallisen asettamista konkurssiin tai selvitystilaan kiinnitysluottopankki saa vaihtoehtoisesti laskea vakuuksien varoista kertyvät korot väliluoton velallisen antamien vakuuksien osalta väliluoton korkosuoritusten perusteella.

Finanssivalvonta voi antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

18 §

Johdannaissopimukset kiinnitysluottopankkitoiminnassa

Kiinnitysluottopankkitoiminnassa saa tehdä johdannaissopimuksia vain riskien suojaamiseksi.

Katettu joukkolaina saa sisältää ehdon, jonka vaikutuksesta katetun joukkolainan rahavirrat vaihtelevat kuten johdannaissopimuksen rahavirrat vain, jos ehdosta aiheutuvan riskin suojaamiseksi on tehty johdannaissopimus.

Finanssivalvonta voi antaa tarkemmat määräykset tämän pykälän soveltamisesta.

19 §

Tilinpäätös ja osavuosikatsaus

Liikkeeseenlaskijan tilinpäätöksestä on käytävä ilmi sen lisäksi, mitä luottolaitostoinnasta annetun lain 9 luvussa säädetään, myönnettyjen kiinteistövakuudellisten luottojen, väliluottojen ja julkisyhteisöluottojen määrä sekä liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen määrä sekä kiinteistövakuudellisten luottojen vakuuksien ja väliluottojen arvostamisperusteet. Jos liikkeeseenlaskija on velvollinen käyttämään 14 §:ssä tarkoitettua kiinteistön arvioitsijaa, tilinpäätöksestä on lisäksi käytävä ilmi käytetyt kiinteistönarvioitsijat.

Kiinnitysluottopankkiin sovelletaan, mitä luottolaitostoinnasta annetun lain 157 §:ssä säädetään talletuspankin velvollisuudesta julkistaa osavuosikatsaus ja vuosikatsaus.

5 luku

Joukkolainarekisteri

20 §

Joukkolainarekisteri

Liikkeeseenlaskijan on pidettävä rekisteriä liikkeeseen laskemistaan katetuista joukkolainoista ja niiden vakuuksista.

Rekisteriin on merkittävä jokaisesta liikkeeseen lasketusta katetusta joukkolainasta:

- 1) lainan nimellisarvo ja jäljellä oleva pääoma;
- 2) lainan korko tai korkoperuste;
- 3) lainan takaisinmaksuaika;

4) lainaosuuksien määrä;

5) lainaosuuksien nimellisarvo;

6) lainan vakuutena olevien kiinteistövaikudellisten luottojen ja julkisyhteisöluottojen yhteenlaskettu nimellisarvo sekä jäljellä oleva pääoma; jos luottojen yhteenlaskettu kirjanpitoarvo on alempi kuin nimellisarvo, on lisäksi ilmoitettava kirjanpitoarvo;

7) lainan vakuutena olevan täytevakuuden antaja, laji, nimellisarvo tai rahamäärä ja voimassaoloaika sekä velkasitoumuksen velallisen tai talletuksen vastaanottaneen luottolaitoksen nimi;

8) lainaan liittyvät väliluotot, väliluottojen nimellisarvot ja jäljellä olevat pääomat.

Joukkolainarekisteriin on merkittävä katetun joukkolainan vakuudeksi tulevasta kiinteistövakuudellisesta luotosta ja julkisyhteisöluotosta:

1) luoton numero, jonka avulla luotto voidaan yksilöidä;

2) luoton nimellisarvo ja jäljellä oleva pääoma;

3) luoton takaisinmaksuaika;

4) luoton korko tai korkoperuste.

Katetun joukkolainan vakuudeksi tulevasta kiinteistövakuudellisesta luotosta on lisäksi merkittävä:

1) vakuutena olevien osakkeiden, kiinteistön tai vastaavan kohteen käypä arvo;

2) paljonko on 70 prosenttia asuntoluoton ja 60 prosenttia liikekiinteistöluoton vakuutena olevien osakkeiden tai kiinteistön arvosta, jos luoton pääoma on tätä suurempi;

3) osakkeiden, kiinteistön tai vastaavan kohteen luovutuksen yhteydessä kyseisen omaisuuden sijaan tulleen väliaikaisena täytevakuutena olevan talletuksen vastaanottaneen pankin nimi sekä talletuksen pääoma ja tilinumero.

Katettujen joukkolainojen vakuutena ovat yhtäläisesti kaikki rekisteriin merkityt varat, jollei vakuuksia ole merkitty rekisteriin yksilöidyn katetun joukkolainan vakuudeksi. Jos kiinteistövakuudellinen luotto, julkisyhteisöluotto tai täytevakuus on yksilöidyn katetun joukkolainan vakuutena, rekisteristä on lisäksi käytävä ilmi katettu joukkolaina, johon nämä vakuudet kohdistuvat.

21 §

Johdannaissopimusten merkitseminen joukkolainarekisteriin

Katetuista joukkolainoista tai niiden vakuutena olevista varoista aiheutuvien riskien suojaamiseksi tehdyt johdannaissopimukset on merkittävä joukkolainarekisteriin. Rekisteriin on merkittävä ainakin seuraavat tiedot jokaisesta johdannaissopimuksesta:

- 1) numero, jonka avulla sopimus voidaan yksilöidä;
- 2) sopimustyyppi;
- 3) sopimusosapuoli;
- 4) alkamis- ja päättymispäivä;
- 5) määrä sopimusvaluutassa.

22 §

Joukkolainarekisterin ylläpito

Tiedot joukkolainarekisteriin on oltava merkittyinä viimeistään seuraavana pankin aukiolopäivänä katetun joukkolainan liikkeeseenlaskusta ja sen vakuudeksi tulevan kiinteistövakuudellisen luoton tai julkisyhteisöluoton antamisesta tai täytevakuuden hankkimisesta. Tiedoissa tapahtuneet muutokset on merkittävä rekisteriin viivytyksettä. Joukkolainarekisterin merkinnöistä on valmistettava tallenne, jota ei voida jälkikäteen muuttaa.

Kiinteistövakuudellinen luotto, väliluotto ja julkisyhteisöluotto on poistettava rekisteristä, kun ne on kokonaan maksettu. Luotto on lisäksi poistettava rekisteristä, jos sitä ei vakuuden vaihtamisen tai poistamisen jälkeen voida enää katsoa kiinteistövakuudelliseksi luotoksi. Kiinteistövakuudellinen luotto, väliluotto, julkisyhteisöluotto ja täytevakuus saadaan lisäksi poistaa rekisteristä, jos poistamisen tai siirron jälkeen katettujen joukkolainojen vakuudeksi rekisteriin merkitty vakuuksien kokonaismäärä riittää täyttämään laissa säädetyt ja katetun joukkolainan lainaehtoihin perustuvat vaatimukset.

Yksilöidyn katetun joukkolainan vakuudeksi joukkolainarekisteriin merkitty kiinteistövakuudellinen luotto, julkisyhteisöluotto ja täytevakuus saadaan poistaa tai siirtää toisen

katetun joukkolainan vakuudeksi, jos kyseisen katetun joukkolainan vakuudeksi merkittyjen kiinteistövakuudellisten luottojen ja julkisyhteisöluottojen arvo sekä täytevakuuksien määrä poistamisen jälkeen ylittää lainan jäljellä olevan pääoman määrän, ja katetun joukkolainan lainaehtoihin tai luottoluokitukseen perustuvat vaatimukset täyttyvät.

23 §

Kiinteistövakuudellisen luoton, väliluoton tai julkisyhteisöluoton muutokset

Kiinteistövakuudellisen luoton tai julkisyhteisöluoton rekisteröinti katetun joukkolainan vakuudeksi ei estä kiinnitysluottopankkia, talletuspankkia, luottoyhteisöä ja väliluoton velallista sopimasta luoton ennenaikaisesta maksamisesta, luottoehtojen muutoksista velallisen kanssa eikä vakuuden korvaamisesta toisella tässä laissa edellytetyllä vakuudella eikä muutoinkaan rajoita kiinnitysluottopankille, talletuspankille tai luottoyhteisölle velkojana kuuluvia oikeuksia.

6 luku

Pakkotäytäntö

24 §

Ulosmittausta, turvaamistointa ja kuittausta koskeva kielto

Katetun joukkolainan vakuudeksi joukkolainarekisteriin merkittyä kiinteistövakuudellista luottoa, julkisyhteisöluottoa ja täytevakuutta ei saa ulosmitata kiinnitysluottopankin, talletuspankin tai luottoyhteisön velasta eikä niihin saa kohdistaa turvaamistointia.

Velkoja ei liikkeeseenlaskijan selvitystilassa tai konkurssissa saa kuitata saatavaansa katetun joukkolainan vakuudeksi joukkolainarekisteriin merkittyä kiinteistövakuudellista luottoa tai julkisyhteisöluottoa vastaan siltä osin kuin tämä on katetun joukkolainan haltijoiden 25 §:n mukaisen maksuetuoikeuden piirissä eikä väliluottoa vastaan, jollei tässä laissa muuta säädetä.

25 §

Katettujen joukkolainojen asema liikkeeseenlaskijan selvitystilassa ja konkurssissa

Liikkeeseenlaskijan selvitystilaa ja konkurssin estämättä katettu joukkolainana on maksettava koko katetun joukkolainan laina-ajalta sopimusehtojen mukaisesti katetun joukkolainan vakuudeksi joukkolainarekisteriin merkityistä varoista ennen muita saattavia. Katettujen joukkolainojen vakuuksista selvitystilaa tai konkurssin alkamisen jälkeen kertyvät varat on merkittävä näiden katettujen joukkolainojen vakuuksiksi rekisteriin. Katettujen joukkolainojen vakuuksia koskee lisäksi soveltuvin osin, mitä 24 §:ssä, tämän pykälän 2 momentissa, 26, 28 ja 29 §:ssä säädetään katetun joukkolainan vakuutena olevista varoista. Katettuun joukkolainaan perustuvan saamisen valvontaan kiinnitysluottopankin, talletuspankin ja luottoyhteisön konkurssissa sovelletaan, mitä konkurssilain (120/2004) 12 luvun 17 §:ssä säädetään.

Katettujen joukkolainojen vakuuksien kokonaismäärään sisältyvän kiinteistövakuudellisen luoton osalta katettujen joukkolainojen haltijoiden tämän pykälän mukainen maksuetuoikeus rajoittuu luoton osuuteen, joka vastaa asuntoluottojen osalta 70 prosenttia ja liikekiinteistöluottojen osalta 60 prosenttia luoton vakuutena olevien osakkeiden tai kiinteistön joukkolainarekisteriin merkitystä arvosta liikkeeseenlaskijan selvitystilaan tai konkurssiin asettamishetkellä.

Kiinnitysluottopankilla, joka on selvitystilassa, tai sen konkurssipesällä on oikeus saada joukkolainarekisteriin merkitystä väli-luoton vakuutena olevasta kiinteistövakuudellisesta luotosta tai julkisyhteisöluotosta maksu luoton ehtojen mukaisesti suoritettusta perinnästä tai luovutushinnasta. Näistä kertyvät suoritukset merkitään joukkolainarekisteriin 1 momentin mukaisesti.

Mitä edellä säädetään katetun joukkolainan takaisinmaksusta, sovelletaan vastaavasti joukkolainarekisteriin merkittyihin johdannaispöytäkirjoihin ja 26 §:n 4 momentissa tarkoitettuihin maksukyvyyn turvaaviin luottoihin. Johdannaispöytäkirjojen vastapuolilla ja

luottojen antajilla on katettujen joukkolainojen haltijoiden kanssa yhtäläinen etuoikeus saada maksu katetun joukkolainan vakuudeksi rekisteriin merkityistä varoista ja niihin liittyvistä maksusuorituksista.

26 §

Vakuuksien hallinnointi liikkeeseenlaskijan selvitystilassa ja konkurssin aikana

Kun liikkeeseenlaskija on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, Finanssivalvonnan on viipymättä asetettava Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 29 §:ssä tarkoitettu asiamies valvomaan katettujen joukkolainojen velkojien sekä niihin rinnastettavien velkojatarhojen etua ja käyttämään puhevaltaa näiden puolesta. Asiamiehen on valvottava erityisesti katettujen joukkolainojen vakuutena olevien varojen hoitamista ja rahaksi muuttoa sekä sopimuksenmukaisten suoritusten maksamista katettujen joukkolainojen haltijoille. Asiamieheksi valittavalla on oltava tehtävän laatuun ja laajuuteen nähden riittävä rahoitustoiminnan ja oikeudellisten asioiden tuntemus. Asiamieheen sovelletaan muuten, mitä Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä säädetään asiamiehestä, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Pesähoitajan on asiamiehen vaatimuksesta tai tämän suostumuksella tehtävä katetuista joukkolainoista ja niiden vakuutena olevista varoista johtuvien riskien suojaamiseksi tarpeelliset johdannaispöytäkirjat sekä tarvittaessa myytävä riittävä määrä katetun joukkolainan vakuuksia katettuun joukkolainaan liittyvien velvoitteiden hoitamiseksi.

Pesähoitaja voi lisäksi Finanssivalvonnan luvalla siirtää vastuun katetusta joukkolainasta sekä sen vakuutena olevat varat muulle katetun joukkolainan liikkeeseenlaskuun oikeuttavan luvan saaneelle kiinnitysluottopankille, talletuspankille tai luottoyhteisölle taikka sellaiselle ulkomailla toimiluvan saaneelle toimijalle, jota valvotaan tätä lakia vastaavasti, jos katetun joukkolainan ehdoista ei muuta johdu.

Pesähoitajalla on asiamiehen vaatimuksesta tai tämän suostumuksella oikeus irtisa-

noa tai siirtää johdannaissopimus kolmannelle osapuolelle, jos vakuutena olevia varoja luovutetaan tai muutetaan rahaksi ja se on riskienhallinnan kannalta perusteltua, sekä oikeus luovuttaa vakuuksia johdannaissopimusten vastapuolille katetun joukkolainan haltijan edun sitä vaatiessa. Pesänhoitajalla on myös oikeus tehdä maksukykyä turvaavia sopimusjärjestelyjä ja ottaa maksuvalmiusluottoa asiamiehen vaatimuksesta tai suostumuksella.

Jos katettujen joukkolainojen vakuuksien kokonaismäärää koskevia 16 ja 17 §:n vaatimuksia ei voida täyttää, pesänhoitajan on asiamiehen vaatimuksesta tai tämän suostumuksella eräännytettävä katetut joukkolainat ja myytävä niiden maksua varten kunkin katetun joukkolainan vakuutena olevat varat.

Pesänhoitajan on asiamiehen vaatimuksesta tai tämän suostumuksella vaadittava, että väliluoton velallisen on myytävä liikkeeseenlaskijalle tämän katetun joukkolainan vakuuksiin sisältyvät kiinnitysvakuudelliset luotot tai julkisyhteisöluotot siten, että vastikesaaminen kuitataan 24 §:n 2 momentin estämättä liikkeeseenlaskijan väliluoton mukaista saatavaa vastaan osittain tai kokonaan. Pesänhoitajan vaatimuksen mukaisesti väliluoton velallisen on tarvittaessa myytävä kolmannelle osapuolelle riittävä määrä liikkeeseenlaskijan katetun joukkolainan vakuuksia katettuun joukkolainaan liittyvien velvoitteiden hoitamiseksi.

27 §

Vakuuksien luovuttaminen konkurssipesään

Pesänhoitaja voi asiamiehen suostumuksella luovuttaa joukkolainarekisteriin merkityjä vakuuksia konkurssipesään vain, jos vakuuksien kokonaismäärän 16 §:n mukainen arvo ja nykyarvo merkittävästi ylittävät katettujen joukkolainojen yhteenlasketun määrän ja on ilmeistä, ettei luovutettava vakuus ole tarpeen katettujen joukkolainojen sopimusehtojen, johdannaissopimusten tai maksukykyä turvaavien sopimusjärjestelyiden mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi.

Pesänhoitajan on luovutettava kiinteistöva-

kuudellisen luoton tuottamista maksusuorituksista 25 §:ssä tarkoitettu maksuetuoikeuden ylittävä osuus konkurssipesään.

Mitä edellä säädetään vakuuksien luovuttamisesta konkurssipesään, koskee vastaavasti myös väliluoton velallista.

28 §

Vakuuksien hallinnointi väliluoton velallisen selvitystilän ja konkurssin aikana

Kun väliluoton velallinen on asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, Finanssivalvonnan on viipymättä asetettava Finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:n mukainen asiamies valvomaan väliluoton velkojana olevan kiinnitysluottopankin liikkeeseen laskemien katettujen joukkolainojen haltijoiden etua ja käyttämään puhevaltaa näiden puolesta. Asiamiehen on valvottava erityisesti katettujen joukkolainojen vakuutena olevien varojen hoitamista ja rahaksi muuttamista sekä sopimuskäytännön mukaisten suoritusten maksamista katettujen joukkolainojen velkojille sekä muille niihin rinnastettaville tahoille. Väliluoton velallisen selvitystilän ja konkurssin estämättä katettu joukkolainan on maksettava koko katetun joukkolainan laina-ajalta sopimusehtojen mukaisesti katetun joukkolainan vakuudeksi joukkolainarekisteriin merkityistä varoista ennen muita saatavia noudattaen lisäksi 25 §:n mukaista maksuetuoikeutta koskevia määräyksiä soveltuvien osin.

Pesänhoitajan on asiamiehen vaatimuksesta tai tämän suostumuksella väliluoton velallisen ollessa selvitystilassa:

1) myytävä liikkeeseenlaskijalle tämän katetun joukkolainan vakuuksiin sisältyvät kiinteistövuokudelliset luotot tai julkisyhteisöluotot siten, että vastikesaaminen kuitataan 24 §:n 2 momentin estämättä liikkeeseenlaskijan väliluoton mukaista saatavaa vastaan osittain tai kokonaan;

2) tarvittaessa myytävä kolmannelle osapuolelle riittävä määrä liikkeeseenlaskijan katetun joukkolainan vakuuksia katettuun joukkolainaan liittyvien velvoitteiden hoitamiseksi.

29 §

Käteisvarat liikkeeseenlaskijan selvitystilan ja konkurssin yhteydessä

Katettujen joukkolainojen vakuuksista liikkeeseenlaskijan selvitystilan tai konkurssin alkamisen jälkeen kertyvät varat ja pankkitilit, joilla nämä varat ovat, on merkittävä joukkolainarekisteriin. Kiinnitysluottopankin, talletuspankin tai luottoyhteisön selvitystilan tai konkurssin alkamisen jälkeen pesänhoitajan ottama 26 §:n 4 momentissa tarkoitettu luotto on merkittävä joukkolainarekisteriin. Rekisteriin on merkittävä jokaisesta pankkitilistä luottolaitos, jossa pankkitili on, ja tilinnumero sekä jokaisen otetun luoton osalta luoton myöntänyt luottolaitos, luoton numero ja nimellisarvo. Rekisteriin on lisäksi merkittävä katettu joukkolaina, johon edellä tarkoitettu erä kohdistuu.

30 §

Johdannaissopimusten asema liikkeeseenlaskijan selvitystilassa ja konkurssissa

Johdannaissopimuksista johtuvat velvoitteet on täytettävä liikkeeseenlaskijaa kohtaan sopimusehtojen mukaisesti konkurssin tai selvitystilan estämättä, jollei johdannaissopimusten ehdoista muuta johdu. Liikkeeseenlaskijalle johdannaissopimusten perusteella selvitystilan tai konkurssin alkamisen jälkeen kertyviin varoihin sovelletaan, mitä 29 §:ssä säädetään katetun joukkolainan vakuuksista.

7 luku

Vahingonkorvaus- ja rangaistussäännökset

31 §

Vahingonkorvausvelvollisuus

Kiinnitysluottopankin osakkeenomistajan, hallintoneuvoston ja hallituksen jäsenen sekä toimitusjohtajan vahingonkorvausvelvollisuudesta säädetään luottolaitostoiminnasta

annetussa laissa ja tilintarkastajan vahingonkorvausvelvollisuudesta tilintarkastuslaissa (459/2007). Vahingonkorvauskanteen nostamisesta kiinnitysluottopankin lukuun on voimassa, mitä osakeyhtiölain (624/2006) 22 luvun 6—8 §:ssä säädetään.

32 §

Kiinnitysluottopankkirikos

Joka

1) harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa ilman lupaa,

2) 6 §:n vastaisesti käyttää toiminimessään tai muuten toimintaansa osoittamaan sanaa kiinnitysluottopankki tai 10 §:n vastaisesti liikkeeseen laskemistaan joukkovelkakirjalainoista nimitystä katettu joukkolaina tai siihen sekoitettavissa olevaa nimitystä,

3) laskee liikkeeseen katetun joukkolainan noudattamatta, mitä 14 ja 15 §:ssä säädetään tällaisen joukkovelkakirjalainan vakuuksista tai

4) tekee tahallaan väärän merkinnän joukkolainarekisteriin tai tahallaan laiminlyö tässä laissa vaaditun merkinnän tekemisen,

on tuomittava, jollei teko ole vähäinen tai siitä muualla laissa säädetä ankarampaa rangaistusta, *kiinnitysluottopankkirikoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kuudeksi kuukaudeksi.

8 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

33 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 2010.

34 §

Siirtymäsäännökset

Tällä lailla kumotaan kiinnitysluottopankkilaki (1240/1999).

Ennen tämän lain voimaantuloa liikkeen laskettuihin joukkovelkakirjalainoihin tai rekisteriin merkittyihin johdannaissopimuksiin ei sovelleta tämän lain säännöksiä. Jollei toisin sovita, sellaiseen lainaan sovelletaan edelleen kumottavan lain 9, 9 a ja 17 §:n asianomaisia säännöksiä. Tästä seikasta on tehtävä merkintä joukkovelkakirjalainan osalta joukkolainarekisteriin, mitä merkintää ei saa muuttaa.

Naantalissa 16 päivänä heinäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kiinnitysluottopankin, joka tämän lain voimaan tullessa harjoittaa kiinnitysluottopankkitoimintaa, on kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta saatettava joukkolainarekisterinsä vastaamaan tämän lain 5 luvun säännöksiä.

Tämän lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin voidaan ryhtyä ennen lain voimaantuloa.

Hallinto- ja kuntaministeri *Tapani Tölli*

N:o 689

L a k i**Finanssivalvonnasta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 16 päivänä heinäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan Finanssivalvonnasta annetun (878/2008) lain 5 §:n 18 kohta ja
lisätään 5 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laissa 301/2010, uusi 19 kohta sekä lakiin uusi
 50 a § seuraavasti:

5 §

Muut finanssimarkkinoilla toimivat

Muulla finanssimarkkinoilla toimivalla tar-
koitetaan tässä laissa:

18) kiinteistörahastolaissa (1173/1997) tar-
 koitettua kiinteistörahastoa;

19) luottoluokituslaitoksista annetussa Eu-
 roopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa
 (EY) N:o 1060/2009 tarkoitettua luottoluoki-
 tuslaitosta.

50 a §

Toiminta luottoluokituslaitosten toimivaltai-
sena viranomaisena

Finanssivalvonta toimii luottoluokituslai-
 toksista annetun (EY) N:o 1060/2009 Euroo-
 pan parlamentin ja neuvoston asetuksen 22
 artiklassa tarkoitettuna toimivaltaisena viran-
 omaisena.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elo-
 kuuta 2010.

Naantalissa 16 päivänä heinäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Hallinto- ja kuntaministeri *Tapani Tölli*

N:o 690

L a k i**merellä toimivien kalastus- ja vesiviljelyalusten rekisteröinnistä**

Annettu Naantalissa 16 heinäkuuta 2010

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tällä lailla säädetään suomalaisista merellä toimivista kalastus- ja vesiviljelyaluksista pidettävästä rekisteristä siltä osin kuin siitä ei säädetä Euroopan unionin yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevilla säädöksillä.

2 §

Rekisterin käyttötarkoitus

Rekisteriä käytetään suomalaisten kalastusalusten kalastuskapasiteetin seuraamiseen ja säätelyyn sekä kaupallisen kalastuksen ja vesiviljelyn valvontaan, tutkimukseen, kehittämiseen ja tilastointiin Euroopan unionin yhteisestä kalastuspolitiikasta annettujen säännösten ja niiden täytäntöön panemiseksi annettujen kansallisten säännösten mukaisesti.

Rekisteriä voidaan myös käyttää vesiliikenteen, polttoaineverotuksen ja elintarvikkeita koskevassa lainsäädännössä tarkoitettuun valvontaan sekä tukemaan vesillä liikkumiseen liittyvää pelastustoimintaa, yleistä varautumissuunnittelua, vesien käytön suunnittelua ja rajaturvallisuuden ylläpitämistä.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kalastusaluksella* kalojen tai muiden meren elollisten luonnonvarojen kaupalliseen kalastukseen varustettua tai siihen käytettävää alusta;

2) *suomalaisella kalastusaluksella* 1 kohdassa tarkoitettua alusta, joka merilain (674/1994) 1 luvun 1 §:n mukaan on suomalainen;

3) *kaupallisella kalastuksella* toimintaa, jossa elollisia vesiluonnonvaroja pyydetään myyntitarkoituksessa tai jossa pyynnillä saadut vesiluonnonvarat tai osa niistä myydään;

4) *vesiviljelyaluksella* alusta, jota käytetään merellä yksinomaan vesiviljelyssä;

5) *kalastuskapasiteetilla* kalastusaluksen vetoisuutta bruttotonneina (GT) ja konetehoa kilowatteina (kW);

6) *aluksen kokonaispituudella* kalastusalusten ominaisuuksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2930/86 2 artiklan 1 kohdassa määriteltyä aluksen pituutta;

7) *rekisteritilalla* sitä kalastuskapasiteettina ilmaistua tilaa rekisterissä, johon voidaan rekisteröidä kalastusaluksia Suomen kalastusalusten kalastuskapasiteettia koskevien Euroopan unionin vahvistamien säännösten ja 6 §:n 2 momentin mukaisesti;

8) *rekisteröintiluvalla* lupaa saada määrättyä kalastuskapasiteettia vastaava kalastus- alus tai kalastuskapasiteetin lisääminen merkityksi rekisteriin;

9) *rekisteröinnillä* kalastus- tai vesiviljelyaluksen taikka kalastuskapasiteetin lisäyksen merkitsemistä rekisteriin.

4 §

Rekisterinpitäjät

Rekisteriä pitävät maa- ja metsätalousministeriö ja ne elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset, joiden toimialue sijaitsee Suomen merialueen rannikolla.

Edellä tarkoitetut elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukset päättävät toimialueensa alusten rekisteröinnistä ja rekisteristä poistamisesta, myöntävät 10 §:ssä tarkoitetut rekisteröintiluvat ja tekevät toimialueensa kalastus- ja vesiviljelyaluksiin liittyvät merkinnät rekisteriin.

Maa- ja metsätalousministeriö hallinnoi rekisteritilaa ja tekee alusryhmien rekisteritilaa koskevat merkinnät rekisteriin sekä vastaa rekisterin teknisestä ylläpidosta.

Kukin rekisterinpitäjä vastaa rekisteriin talletamiensa tietojen oikeellisuudesta.

2 luku

Rekisteröintimenettely

5 §

Toimivaltainen rekisterinpitäjä

Toimivaltainen rekisterinpitäjä on se 4 §:n 1 momentissa tarkoitetuista elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista, jonka toimialueella aluksen omistajan kotikunta on.

Jos aluksen omistajan kotikunta on muualla kuin 4 §:n 1 momentissa tarkoitetun elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen toimialueella, toimivaltainen rekisterinpitäjä on Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus.

6 §

Alusten ryhmittely

Alukset rekisteröidään seuraaviin alusryhmiin:

1) kokonaispituudeltaan alle 12 metrin pituiset kalastusalukset (*rannikkoalukset*);

2) kokonaispituudeltaan vähintään 12 metrin pituiset kalastusalukset (*avomerialukset*); tai

3) vesiviljelyalukset.

Valtioneuvoston asetuksella säädetään rekisteritilalle alusryhmäkohtainen enimmäiskoko. Asetusta säädettyä otetaan huomioon kestäväälle kalastukselle asetetut vaatimukset sekä kalastusalusten kalastuskapasiteetin ja kalavarojen välinen tasapaino.

7 §

Rekisteröintivelvollisuus

Kalastusalus on rekisteröitävä ennen kuin sitä saadaan käyttää kaupalliseen kalastukseen. Jos rekisterissä olevan kalastusaluksen kapasiteettia lisätään, lisäys on rekisteröitävä ennen kuin kalastusaluksen käyttöä kaupalliseen kalastukseen saadaan jatkaa.

Vesiviljelyalus on rekisteröitävä ennen kuin sitä saadaan käyttää vesiviljelyssä.

8 §

Rekisteröinnin hakeminen

Aluksen omistajan on haettava rekisteröintiä ja rekisteröintilupaa kirjallisesti toimivaltaiselta rekisterinpitäjältä.

Hakemuksessa aluksen omistajan on esitettävä selvitys niistä 9—11 ja 21 §:ssä tarkoitetuista seikoista, jotka ovat hänen tiedossaan. Toimivaltaisen rekisterinpitäjän pyynnöstä kalastusaluksen omistaja ja haltija ovat velvollisia toimittamaan rekisteröimisedellytysten täyttymisen selvittämiseksi tarpeelliset selvitykset.

9 §

Kalastusaluksen rekisteröinnin edellytykset

Kalastusaluksen rekisteröinnin edellytyksenä on, että kalastusalus on suomalainen ja että rekisterissä on rekisteritilaa riittävästi rekisteröitävälle alukselle.

10 §

Lisäedellytykset avomerialuksen rekisteröinnille

Jos avomerialuksella on tarkoitus kalastaa Euroopan unionissa kiintiöityjä kalalajeja, rekisteröinnin edellytyksenä on 9 §:ssä säädetyn lisäksi:

1) jos aluksen haltija on *luonnollinen henkilö*, että hän on Suomen tai muun Euroopan talousalueeseen kuuluvan valtion kansalainen ja että hän on toiminut hakemusta tai rekisteröimistä edeltävien 12 kuukauden aikana kalastusaluksen päällikkönä tai miehistön jäsenenä ja samana aikana osallistunut vähintään kymmeneen kalastusmatkaan tai ollut vähintään 20 päivää merellä kalastusmatkojen yhteydessä tai, jos edellä mainitut kalastusmatkoihin liittyvät edellytykset eivät täyty, että hän 12 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla osoittaa rekisteröimistä seuraavien 12 kuukauden aikana tulevansa täyttämään edellä mainitut edellytykset; tai

2) jos aluksen haltija on *avoin yhtiö* tai *kommandiittiyhtiö*, että enemmistö avoimen yhtiön yhtiömiehistä tai kommandiittiyhtiön vastuunalaisista yhtiömiehistä on 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttäviä luonnollisia henkilöitä tai tässä tai 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä; tai

3) jos aluksen haltija on *osakeyhtiö* tai *osuuskunta*, että enemmistö osakeyhtiön osakkeiden tai osuuskunnan osuuksien tuottamasta äänimäärästä on 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttävillä luonnollisilla henkilöillä taikka tässä tai 2 kohdassa tarkoitetuilla yhteisöillä, ja että vähintään kaksi kolmasosaa osakeyhtiön tai osuuskunnan hallituksen jäsenistä sekä puheenjohtaja ja varapuheenjohtaja ovat 1 kohdassa säädetty edellytykset täyttäviä luonnollisia henkilöitä; ja

4) että aluksella harjoitettavalla kalastuk-

sella on riittävä taloudellinen yhteys suomalaiseen kalastuselinkeinoon.

Mitä edellä säädetään osuuskunnasta, osakeyhtiöstä, kommandiittiyhtiöstä ja avoimesta yhtiöstä, sovelletaan näitä vastaavaan ulkomaiseen yhteisöön.

11 §

Riittävä taloudellinen yhteys suomalaiseen kalastuselinkeinoon

Taloudellinen yhteys suomalaiseen kalastuselinkeinoon on riittävä, jos:

1) vähintään puolet aluksen vuosittaisesta kokonaissaaliista laskettuna saaliin kokonaisarvosta puretaan Suomessa sijaitsevaan satamaan;

2) vähintään puolet aluksen vuosittaisista kalastusmatkoista aloitetaan Suomessa sijaitsevasta satamasta; tai

3) vähintään puolet aluksen miehistöstä on Suomen kansalaisia tai muiden Euroopan talousalueeseen kuuluvien valtioiden kansalaisia, joiden vakinainen asuinpaikka on Suomessa.

Avomerialus on rekisteröitävä myös, jos 9 ja 10 §:n edellytykset täyttyvät ja aluksen omistaja esittää muita seikkoja, jotka osoittavat, että aluksen harjoittamalla kalastuksella on riittävä taloudellinen yhteys suomalaiseen kalastuselinkeinoon.

12 §

Kalastusaluksen rekisteröintilupa

Kalastusalukselle tai kalastusaluksen kalastuskapasiteetin lisäämiselle voidaan ennen rekisteröintiä myöntää rekisteröintilupa.

Rekisteröintilupa on voimassa yhden vuoden ja sen voimassaoloa voidaan erityisistä syistä pidentää enintään yhdellä vuodella.

Jos rekisteröintihakemusta ei jätetä toimivaltaiselle rekisterinpitäjälle lupapäätöksessä asetetussa määräajassa, rekisteröintilupa raukeaa. Rekisteröintilupaa ei voi siirtää toiselle.

13 §

Rekisteröintilupien myöntäminen ja kalastusaluksen rekisteröinti

Rekisteröintiluvat myönnetään ja kalas-

tusalukset rekisteröidään siinä järjestyksessä, jossa hakemukset on kirjattu saapuneiksi toimivaltaisille rekisterinpitäjille. Samana päivänä saapuneiden hakemusten kesken järjestyksensä määrätään arpomalla.

Jos alusta ei voida rekisteröidä tai rekisteröintilupaa myöntää, koska alusryhmässä ei ole rekisteritilaa, hakemus voidaan hakijan kirjallisesta pyynnöstä jättää odottamaan rekisteritilan vapautumista vuoden ajaksi. Hakijan kirjallisesta pyynnöstä aikaa voidaan pidentää enintään yhdellä vuodella.

Rekisteritilan riittävyden varmistamiseksi rekisterinpitäjien on ennen 1 momentissa tarkoitettujen päätösten tekemistä saatava maa- ja metsätalousministeriöltä vahvistus rekisteritilan käytölle.

14 §

Vesiviljelyaluksen rekisteröinti

Vesiviljelyalukset rekisteröidään siinä järjestyksessä, jossa hakemukset ovat saapuneet toimivaltaisille rekisterinpitäjille. Vesiviljelyaluksen rekisteröinnin edellytyksenä on, että alusta käytetään yksinomaan vesiviljelyssä ja että toiminta tapahtuu Suomen aluevesillä tai talousvyöhykkeellä. Alusta voidaan kuitenkin tilapäisesti käyttää myös muilla vesillä.

15 §

Rekisteröinnin edellytysten noudattamisen valvonta

Kalastusaluksen omistaja ja haltija ovat velvollisia toimittamaan toimivaltaiselle rekisterinpitäjälle kaiken tämän pyytämän selvityksen 9—11 §:ssä säädettyjen rekisteröimisedellytysten toteutumisen selvittämiseksi ja noudattamisen valvomiseksi.

Avomerialuksen haltija osoittaa tulevansa täyttämään rekisteröimistä seuraavien 12 kuukauden aikana 10 §:ssä säädetty kalastusmatkoja koskevat edellytykset toimittamalla rekisterinpitäjälle rekisteröitävän kalastusaluksen kalastustoimintaa koskevan kirjallisen toimintasuunnitelman, josta ilmenee, että rekisteröimistä seuraavan 12 kuukauden aikana aluksen haltijana oleva tai aluksen haltijaan

10 §:n 1 momentin 1—3 kohdissa edellytetyn tavoin sidoksissa oleva luonnollinen henkilö on rekisteröitävän aluksen päällikkönä tai miehistön jäsenenä siten, että säädetty kalastusmatkoja tai merellä oloapäiviä koskevat edellytykset täyttyvät.

Toimivaltainen rekisterinpitäjä tarkastaa aina avomerialuksen haltijan vaihtuessa ja muutoin vähintään kerran kalenterivuodessa, että kaikki rekisteröidyt kiintiöityjä kalalajeja kalastavat avomerialukset täyttävät rekisteröinnin edellytykset. Jos 10 §:ssä säädetty edellytykset eivät ole täyttyneet tarkastusajankohtaa edeltävän vuoden aikana, rekisterinpitäjä keskeyttää kalastusaluksen kalastuslisenssin voimassaolon toistaiseksi 29 §:n 2 momentin mukaisesti. Jos 10 §:ssä tarkoitettujen kalastusmatkoja koskevien edellytysten täyttymättä jääminen on johtunut pitkäaikaisesta sairaudesta tai muusta siihen verrattavasta syystä, toimivaltainen rekisterinpitäjä voi pidentää vuoden tarkastelujaksoa kohtuulliseksi harkitsemallaan ajalla.

3 luku

Aluksen poistaminen rekisteristä

16 §

Kalastusaluksen poistaminen rekisteristä

Kalastusalus poistetaan rekisteristä:

- 1) jos alus ei ole enää suomalainen;
- 2) jos aluksen poistamista rekisteristä edellytetään Euroopan unionin säädöksissä;
- 3) jos alus on haaksirikkoutunut tai muutoin tuhoutunut; tai
- 4) jos aluksen kalastuslisenssi on ollut keskeytettynä yhtäjaksoisesti kolme vuotta.

Aluksen rekisteriin merkitylle omistajalle ja haltijalle on varattava tilaisuus tulla kuuliksi ennen päätöksen tekemistä.

Kalastusalus poistetaan rekisteristä myös, jos aluksen omistaja kirjallisesti sitä pyytää, eikä rekisterinpitäjän tiedossa ole laista johtuvia seikkoja, jotka estävät rekisteristä poistamisen. Jos alus on muun kuin omistajan hallinnassa, aluksen rekisteriin merkitylle haltijalle ilmoitetaan viipymättä ja ennen päätöksen tekoa omistajan pyynnöstä.

17 §

Kalastusaluksen poistaminen rekisteristä kalastamattomuuden vuoksi

Kalastusalus voidaan poistaa rekisteristä, jos kalastusaluksen päällikkö ei ole kuluvan vuoden eikä kolmen edellisen kalenterivuoden aikana antanut kalastusalukselta koskevia saalisilmoituksia, joista selviää, että aluksella harjoitetaan kaupallista kalastusta.

Aluksen omistajaksi ja haltijaksi merkityille on varattava tilaisuus tulla kuulluiksi ennen päätöksen tekemistä.

Rekisterinpitäjät tekevät tämän pykälän mukaiset rekisteristä poistamista koskevat päätökset maa- ja metsätalousministeriön antamien määräysten mukaisesti.

18 §

Kalastusaluksen rekisteritilan säilyttäminen

Jos kalastusalus poistetaan rekisteristä omistajan pyynnöstä, omistajalla on oikeus säilyttää poistetun aluksen rekisteritila käytettäväksi toisen kalastusaluksen rekisteröintiin tai rekisteröidyn kalastusaluksen kalastuskapasiteetin lisäämiseen samassa alusryhmässä. Rekisteritilan säilyttämistä tulee pyytää kirjallisesti samalla kun pyydetään aluksen poistamista rekisteristä.

Rekisteritilan säilyttämistä koskevaan rekisteröintilupaan sovelletaan 12 §:n 2 ja 3 momenttia.

19 §

Vesiviljelyaluksen poistaminen rekisteristä

Vesiviljelyalus poistetaan rekisteristä, jos aluksen omistaja sitä kirjallisesti pyytää. Aluksen rekisteriin merkitylle haltijalle on ilmoitettava omistajan hakemuksesta ennen päätöksen tekoa.

Rekisterinpitäjällä on myös oikeus poistaa alus rekisteristä aluksen omistajaa ja haltijaa kuultuaan, jos alus viedään pysyvästi Suomen talousvyöhykkeen ulkopuolelle.

4 luku

Rekisteritiedot

20 §

Sovellettava laki

Jollei tässä laissa tai Euroopan unionin yhteistä kalastuspolitiikkaa koskevissa säädöksissä toisin säädetä, rekisteriin merkittäviin tietoihin ja tietojen julkisuuteen, niiden luovuttamiseen ja luovuttamisesta perittäviin maksuihin sovelletaan viranomaisten toiminnan julkisuudesta annettua lakia (621/1999) ja henkilötietojen osalta soveltuvin osin henkilötietolakia (523/1999).

21 §

Rekisteriin merkittävät tiedot

Rekisteriin merkitään perustietoina elollisten vesiluonnonvarojen säilyttämisestä ja kestävästä hyödyntämisestä yhteisessä kalastuspolitiikassa annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2371/2002 15 artiklassa ja yhteisön kalastuslaivastorekisteristä annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 26/2004 rekisteriin merkittäviksi säädetyt tiedot.

Rekisteriin merkitään lisäksi rekisterin käyttötarkoituksen kannalta tarpeellisina tietoina:

- 1) tiedot kalastuslisenssin voimassaolosta;
- 2) aluksen omistajien ja haltijoiden henkilö- tai yritys- ja yhteisötunnukset, yhteystiedot ja kieli;
- 3) aluksen omistustiedot;
- 4) aluksen hallintaa koskevat tiedot, avo-erialusten kohdalla myös 10 §:ssä edellytetyt tiedot yhteisöhaltijan omistussuhteista ja hallinnosta;
- 5) aluksen 6 §:n mukainen alusryhmä;
- 6) aluksen katsastustiedot;
- 7) tiedot alukselle myönnettyistä kalastus- ja erityiskalastusluvista;
- 8) tiedot aluksella käytettävistä pyydyksistä;
- 9) tiedot 12 ja 18 §:ssä tarkoitettusta rekisteröintiluvasta;
- 10) tiedot alukseen kohdistuvista ulosmittaus, turvaamis- ja täytäntöönpanotoimista;

11) rekisteröintihakemuksen saapumisaika. Edellä 2 momentissa tarkoitetuista tiedoista säädetään tarvittaessa tarkemmin maa- ja metsätalousministeriön asetuksella.

22 §

Tietojen ilmoitusvelvollisuus

Aluksen omistajan on viipymättä kirjallisesti ilmoitettava toimivaltaiselle rekisterinpitäjälle, jos rekisteriin merkityissä tiedoissa on tapahtunut muutoksia sekä samalla esitettävä tarpeellinen selvitys muutoksista. Jos muutos on muutoin rekisterinpitäjän tiedossa, tämä voi asianosaista kuultuaan korjata rekisteritiedot muuttuneita olosuhteita vastaaviksi. Rekisteröintipäätöstä edellyttävien muutosten merkitseminen rekisteriin edellyttää kuitenkin aina kalastusaluksen omistajan hake-
musta.

Aluksen omistajalla ja haltijalla on velvollisuus antaa rekisterin ylläpidon tai käyttötarkoituksen kannalta tarpeellisia tietoja rekisterinpitäjälle tämän pyynnöstä.

23 §

Rekisterinpitäjän oikeus saada tietoja viranomaisilta

Rekisterinpitäjällä on sen estämättä, mitä tietojen salassapidosta säädetään, oikeus saada rekisterin ylläpidon ja käyttötarkoituksen kannalta välttämättöminä tietoina:

1) väestö-, yritys- ja yhteisötietorekistereitä pitäviltä viranomaisilta kalastus- ja vesiviljelyalusten omistajien ja haltijoiden sekä kalastusaluksilla työskentelevien henkilö- ja yritys- ja yhteisötunnukset, kansalaisuus-, osoite- ja kotikuntatiedot sekä tiedot henkilöiden kuolemasta ja oikeushenkilöiden purkautumisesta ja lakkaamisesta;

2) alusrekisteriä pitäviltä viranomaisilta tiedot alusrekisteriin rekisteröityjä kalastusaluksia ja niiden omistajia ja haltijoita koskevista merkinnöistä;

3) rajatarkastusviranomaisilta tiedot kalastusaluksen miehistöluetteloista;

4) ulosottoviranomaisilta tiedot kalastus- ja vesiviljelyaluksiin kohdistuvista ulosmittaus-, turvaamis- ja täytäntöönpanotoimenpiteistä;

5) alusten katsastusta hoitavilta viranomaisilta tiedot kalastus- ja vesiviljelyalusten katsastuksesta.

Tiedot voidaan luovuttaa teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisessä muodossa.

24 §

Henkilötietoja sisältävien tietojen luovuttaminen

Sen estämättä, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun lain 16 §:n 3 momentissa säädetään, rekisteriin talletettuja henkilötietoja sisältäviä tietoja voidaan luovuttaa jäljennöksinä, tulosteina tai teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisesti:

1) tulliviranomaisille laissa säädettyjä valvontatehtäviä, rikosten ehkäisyä, esitutkintaa sekä verotusta ja sen valvontaa varten;

2) rajavartiolaitokselle ja poliisille kalastuksen valvontaa, rajaturvallisuuden ylläpitämistä, meriliikenteen valvontaa, rikosten ehkäisyä, esitutkintaa ja öljypäästöjen tutkintaa sekä pelastustoimintaa varten;

3) Liikenteen turvallisuusvirastolle merenkulun ohjausta, meriturvallisuuden valvontaa ja alusrekisterin ylläpitoa varten;

4) työsuojausviranomaisille kalastusaluksen työolojen valvontaa varten;

5) ulosottoviranomaisille niille kuuluvien täytäntöönpanotehtävien hoitamista varten;

6) elintarvikevalvontaviranomaisille elintarvikkeita koskevan lainsäädännön noudattamisen valvontaa varten;

7) Ahvenanmaan maakunnan hallitukselle yhteisen kalastuspolitiikan noudattamisen valvontaan ja niiden suomalaisten alusten rekisteröintiä varten, joiden kotipaikka on Ahvenanmaan maakunnassa;

8) Euroopan unionin jäsenvaltion tai Euroopan talousalueesta tehtyyn sopimukseen liittyneen valtion viranomaisille, Euroopan komissiolle, yhteisön kalastusvalvontavirastolle ja kansainvälisissä sopimuksissa tarkoitetuille viranomaisille unionin lainsäädännöstä tai Suomea sitovista kansainvälisistä sopimuksista johtuvien velvoitteiden hoitamista varten;

9) Onnettomuustutkintakeskukselle pelastus- ja onnettomuustutkintaa varten;

10) Tilastokeskukselle ja Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitokselle tilastojen laatimista ja tutkimusta varten;

11) yliopistoille ja korkeakouluille tilastojen laatimista ja tutkimusta varten;

12) kalatalousalan neuvonta- ja edunvalvontajärjestöille kalataloutta koskevaa tiedottamista ja neuvontaa varten;

13) rekisterinpitäjän hyväksymille tahoille ympäristövaikutusten arviointimenettelyyn liittyviä tai kalataloutta koskevia selvitys-, tutkimus- ja suunnittelutarkoituksia varten.

Ennen tietojen luovuttamista teknisen käyttöyhteyden avulla on tietoja pyytävän esitettävä selvitys tietojen suojauksesta henkilötietolain 32 §:ssä tarkoitettulla tavalla.

25 §

Tietojen luovutus aluksen ulkoisen tunnuksen perusteella

Jokaisella on oikeus aluksen ulkoisen tunnuksen perusteella saada yksittäisluovutuksena tuloste tai jäljennös rekisteröityä alusta koskevista julkisista tiedoista sekä julkiset tiedot aluksen omistajan ja haltijan nimestä ja osoite- ja muista yhteystiedoista.

Tiedot voidaan luovuttaa teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisesti.

26 §

Henkilötietojen luovuttaminen Euroopan unionin ja Euroopan talousalueen ulkopuolelle

Rekisteristä voidaan perustelluista syistä luovuttaa henkilötietoja yksittäisluovutuksena viranomaisille ja viranomaistehtävien suorittamista varten Euroopan unionin ja Euroopan talousalueen ulkopuolelle, jos henkilötietolain 22 ja 22 a tai 23 §:ssä tietojen luovuttamiselle asetetut edellytykset täyttyvät.

Tiedot voidaan luovuttaa teknisen käyttöyhteyden avulla tai muutoin sähköisessä muodossa.

27 §

Tietojen luovutuksesta päättäminen

Maa- ja metsätalousministeriö päättää kalastusalusrekisteriin merkittyjen tietojen luovuttamisesta. Yksittäiseen alukseen liittyvien henkilötietojen ja alusta koskevien muiden tietojen luovuttamisesta muutoin kuin 26 §:ssä tarkoitetuissa tilanteissa voi kuitenkin päättää myös toimivaltainen rekisterinpitäjä.

28 §

Henkilötietojen säilyttäminen rekisterissä

Tämän lain nojalla rekisteriin tallennetut henkilötiedot poistetaan rekisteristä heti sen jälkeen, kun ne ovat tulleet rekisterin käyttö- tarkoituksen kannalta tarpeettomiksi.

5 luku

Erinäiset säännökset

29 §

Kalastuslisenssi

Toimivaltainen rekisterinpitäjä myöntää, keskeyttää ja peruuttaa yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1224/2009 ja kalastuslisenssien hallinnoinnista ja niihin sisällytettävistä vähimmäistiedoista annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1281/2005 tarkoitettua kalastuslisenssin. Kalastusaluksen kalastuslisenssi myönnetään kalastusaluksen rekisteröinnin yhteydessä ja se peruutetaan, kun kalastusalus poistetaan rekisteristä. Aluksen omistajan ja haltijan vaihtuessa kalastuslisenssin tiedot päivitetään vastamaan muuttuneita olosuhteita. Kalastus-

alusta ei saa käyttää kaupalliseen kalastukseen, jos sillä ei ole voimassa olevaa kalastuslisenssiä, johon merkityt tiedot ovat paikansa pitäviä.

Kalastuslisenssin voimassaolo on keskeytettävä toistaiseksi tai määräajaksi laissa tai Euroopan unionin lainsäädännössä säädetyin edellytyksin. Ennen kalastuslisenssin voimassaolon keskeyttämistä kalastusaluksen omistajalle ja haltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi. Kalastuslisenssin voimassaolon keskeyttämistä koskeva päätös voidaan panna täytäntöön ennen kuin se on lainvoimainen. Kalastuslisenssin voimassaolon keskeyttäminen tulee peruuttaa välittömästi sen jälkeen, kun keskeyttämiseen johtanut syy poistuu.

30 §

Aluksen ulkoinen tunnus

Alusten ulkoisista tunnuksista säädetään kalastusaluksen merkitsemisestä ja asiakirjoilla todistamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä annetussa komission asetuksessa (ETY) N:o 1381/87. Aluksiin on kirjaimin sekä numeroin maalattava tunnukset, joiden perusteella voidaan tunnistaa satama tai alue, jossa alus on rekisteröity.

Maa- ja metsätalousministeriön asetuksella säädetään tarkemmin aluksen ulkoisista tunnuksista sekä alukseen tulevien merkintöjen koosta, paikasta ja väristä.

31 §

Kalastusalusrekisteririkkomus

Joka tahallaan tai huolimattomuudesta

1) laiminlyö 7 §:ssä tarkoitetun rekisteröimisvelvollisuutensa,

2) jättää toimittamatta rekisterinpitäjälle 22 §:n 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tai selvityksen rekisteriin merkityissä tiedoissa tapahtuneista muutoksista tai

3) laiminlyö rekisterinpitäjän 15 §:n 1 momentin tai 22 §:n 2 momentin nojalla pyytämien rekisteröitymisedellytysten toteutumisen selvittämiseksi tai niiden noudattamisen valvomiseksi tai rekisterin ylläpidon tai tarkoituksen kannalta tarpeellisten tietojen toimittamisen kohtuullisessa ajassa,

on tuomittava *kalastusalusrekisteririkkomuksesta* sakkoon.

Jos edellä tarkoitettu rikkomus on olosuhteet huomioon ottaen vähäinen, rekisterinpitäjä voi jättää rikkomuksen ilmoittamatta esitutkintaviranomaiselle.

32 §

Viittaukset rikoslakiin

Rekisterimerkintärikoksesta säädetään rikoslain (39/1889) 16 luvun 7 §:ssä, tietomurrosta rikoslain 38 luvun 8 §:ssä ja henkilörekisteririkoksesta rikoslain 38 luvun 9 §:ssä.

33 §

Muutoksenhaku

Tämän lain nojalla annettuun rekisterinpitäjän päätökseen haetaan muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään, jollei muualla laissa ole toisin säädetty.

34 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammiukuuta 2011.

Tällä lailla kumotaan Euroopan yhteisön yhteisen kalastuspolitiikan täytäntöönpanosta 8 päivänä joulukuuta 1994 annetun lain (1139/1994) 4 a §, sellaisena kuin se on laissa 1008/2002.

35 §

Siirtymäsäännökset

Tämän lain voimaan tullessa kalastusalusrekisteriin rekisteröitynä oleva kalastusalus merkitään ilman eri hakemusta siihen 6 §:n mukaiseen alusryhmään, johon se pituutensa perusteella kuuluu.

Ennen tämän lain voimaantuloa rekisterinpitäjän myöntämät rekisteröintiluvat ja rekisteritilan varauspäätökset ovat voimassa päätöksissä määrätyn ajan.

Avomerialukseen, joka on rekisteröity kalastusalusrekisteriin ennen tämän lain voimaantuloa, sovelletaan 10 §:n 1 momentin

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 690

1—3 kohtia ja 15 §:n 2 ja 3 momenttia vuoden kuluttua tämän lain voimaantulosta. Aluksen omistajan on vuoden kuluttua tämän lain voimaan tulosta esitettävä selvitys 10 §:ssä säädettyjen edellytysten täyttymisestä.

Edellä 17 §:ssä säädetyn määräajan laskeminen aloitetaan tämän lain voimaantulosta.

Aluksen omistajan on vuoden kuluessa tämän lain voimaantulosta haettava rekisteröi-

täväksi sellainen alus, jonka rekisteröiminen ei ollut pakollista tämän lain voimaan tullessa.

Rekisteröintihakemukset, joihin ei ole annettu päätöstä ennen tämän lain voimaantuloa, käsitellään tämän lain mukaisesti.

Ennen tämän lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Naantalissa 16 päivänä heinäkuuta 2010

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Maa- ja metsätalousministeri *Sirkka-Liisa Anttila*